

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4309202252
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4309202252.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: J. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., C. 2, zast. Advokátska kancelária LawComp, s. r. o. so sídlom v Štúrove, Jesenského 49/23, proti odporcom: 1. C. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., X. XXX/XX, zast. JUDr. Tiborom Sojkom, advokátom so sídlom v Leviciach, A. Sládkoviča 1, 2. Y. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. nad V., Ul. XX. H. XXX/XX, zast. JUDr. Pavlom Koczánom, advokátom so sídlom v Leviciach, Ľ. Štúra 33, 3. T. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., Z. B. XXXX/XX, zast. JUDr. Pavlom Koczánom, advokátom so sídlom v Leviciach, Ľ. Štúra 33, o zaplatenie 9.261,10 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 28. októbra 2013 č. k. 7C/48/2009-167, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Odporcom v 1., 2. a 3. rade nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa priznal odporcovi v 1. rade náhradu trov prvostupňového konania v sume 2.137,37 eura a náhradu trov odvolacieho konania v sume 314,09 eura, ktoré je navrhovateľ povinný uhradiť na účet JUDr. Tibora Sojku, advokáta so sídlom Ul. A. Sládkoviča 1, 934 01 Levice, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Okrem toho priznal odporcom v 2. a 3. rade náhradu trov prvostupňového konania v sume 1.259,13 eura a náhradu trov odvolacieho konania v sume 261,75 eura, ktoré je navrhovateľ povinný uhradiť na účet JUDr. Pavla Koczána, advokáta so sídlom Ul. Ľ. Štúra 33, 934 01 Levice, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 137, § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1, 3, 5 OSP a § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2, § 14 ods. 1, 5, § 18 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a zistil, že odporcovia mali vo veci plný úspech, keďže súd návrh v celom rozsahu zamietol. Odporcovi v 1. rade priznal náhradu trov prvostupňového konania v sume 2.137,37 eura, pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku za odpor v sume 555,50 eura a trov právneho zastúpenia v sume 1.581,87 eura, ktoré pozostávali z úkonov právnej služby: prevzatie veci a príprava právneho zastúpenia zo dňa 16. 04. 2009 v sume 313,06 eura, účasť na pojednávaní dňa 12. 05. 2010 v sume 313,37 eura, účasť na pojednávaní dňa 08. 07. 2011 v sume 85,07 eura, účasť na pojednávaní dňa 12. 10. 2011 v sume 313,61 eura, účasť na pojednávaní dňa 29. 02. 2012 v sume 313,88 eura, účasť na pojednávaní dňa 23. 03. 2012 v sume 85,34 eura, písomné podanie zo dňa 26. 03. 2012 v sume 313,88 eura, účasť na pojednávaní dňa 10. 10. 2012 v sume 85,07 eura a účasť na pojednávaní dňa 18. 01. 2013 v sume 314,09 eura. Okrem toho odporcovi v 1. rade priznal aj náhradu trov odvolacieho konania v sume 314,09 eura, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby a to písomné vyjadrenie zo dňa 15. 04. 2013. Odporcom v 2. a 3. rade priznal náhradu trov prvostupňového konania v sume 1.259,13 eura, pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia za úkony právnej služby: prevzatie veci a príprava právneho zastúpenia zo dňa 03. 06. 2011, účasť na pojednávaní dňa 08. 07. 2011 v sume 70,89 eura, účasť na pojednávaní dňa 12. 10. 2011 v sume 261,35 eura, účasť na pojednávaní dňa 29. 02. 2012 v sume 261,57 eura, účasť

na pojednávaní dňa 23. 03. 2012 v sume 71,11 eura, účasť na pojednávaní dňa 10. 10. 2012 v sume 71,11 eura a účasť na pojednávaní dňa 18. 01. 2013 v sume 261,75 eura. Čo sa týkalo trov prvostupňového konania, súd preskúmal vyčíslenie trov predložených právnym zástupcom odporcu v 1. rade a právnym zástupcom odporcov v 2. a 3. rade a skonštatoval, že toto vyčíslenie nebolo v úplnom súlade s OSP, a preto odporcovi v 1. rade nepriznal odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny v sume 304,72 eura za úkon účasť na pojednávaní dňa 10. 10. 2012, pretože dané pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci. Okrem toho nepriznal odporcom v 2. a 3. rade odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny v sume 253,94 eura za úkon právnej služby účasť na pojednávaní dňa 23. 03. 2012, pretože dané pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci, a preto v zmysle ustanovenia § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky prislúchala právnemu zástupcovi iba jedna štvrtina základnej sadzby tarifnej odmeny.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci, spočívajúce v neaplikácii § 150 ods. 1 OSP na daný prípad. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval skutočnosť, že odporca pri prvom úkone nenamietal aktívnu legitimáciu navrhovateľa a bol vnútorne uzročený s tým, že je povinným v tejto veci, nakoľko namietal len výšku svojej povinnosti. Mal za to, že odporca svoju povinnosť písomne uznal, čo do dôvodu i výšky. Okrem toho súd v prvej fáze konania vykonával rozsiahle dokazovanie smerujúce k preukázaniu aktívnej legitimácie navrhovateľa a až po jej ozrejmí, s ktorou sa v prospech navrhovateľa stotožnil, pokračoval v konaní úkonmi preukazujúcimi tieto skutočnosti. Následne až na poslednom pojednávaní vo veci zaujal stanovisko, podľa ktorého nepovažoval navrhovateľa za aktívne legitimovaného, hoci z odôvodnenia vyplýva, že dôkaz pre svoje tvrdenie získal už v skoršej fáze konania. Samotné rozhodnutie súdu o aktívnej legitimácii spočívalo v posúdení takej skutočnosti, ktorá laikovi nemohla byť v žiadnom prípade zrejímá. Záverom dodal, že odporca svoju povinnosť náhrady škody nesplnil ani voči osobe, ktorá podľa súdu mala byť aktívne legitimovaná. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril odporca v 1. rade, nakoľko mal za to, že navrhovateľom podané odvolanie, čo do rozhodnutia o trovách konania je nedôvodné, a preto žiadal, aby ho odvolací súd ako vecne správne potvrdil. Pokiaľ išlo o argumentáciu navrhovateľa, že nenamietal jeho aktívnu legitimáciu pri prvom úkone, poukázal na to, že v tej dobe nemal vedomosť o tom, že navrhovateľ s predmetným vozidlom nemal právo disponovať. Len vstupom ďalších účastníkov do konania získal informáciu, že predmetné vozidlo im bolo nezákonne odovzdané navrhovateľom. Nezákonnosť konania navrhovateľa spočívala v jeho postupe, keď práve odporcom v 1. a 2. rade odovzdal predmetné vozidlo, ktoré bolo v tom čase už zazmluvnené pre konkrétneho odberateľa od autobazáru AUTO-EURO-DUNI, s. r. o. Z uvedeného považoval za zrejmé, že navrhovateľ hrubo zneužil svoje postavenie, keď ako osoba, ktorá bola majetkovo a príbuzenským pomerom prepojená na označený autobazár, odovzdala predmetné vozidlo odporcom v 1. a 2. rade, napriek tomu, že toto vozidlo prevzal autobazár do svojej osobitnej zodpovednosti v zmysle § 421 Občianskeho zákonníka. Bol toho názoru, že vzhľadom na vyššie uvedené nemohol súd prvého stupňa zaznamenať nedostatok aktívnej legitimácie na strane navrhovateľa hneď po podaní návrhu, resp. po prvom pojednávaní. Okrem toho nesúhlasil s tvrdením navrhovateľa, že by podpísal uznanie záväzku, pretože, keby tomu tak bolo, podpísal by túto listinu na mieste na to určenom, a nie pod textom. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na § 150 OSP, považoval tento jeho argument za nedôvodný a to i s poukazom na skutočnosť, že prevzal od neho finančnú čiastku vo výške 100.000,- Sk, ktorá mu neprislúchala.

Iné písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodne podané, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 18. 12. 2008, pôvodne len voči odporcovi v 1. Rade, domáhal zaplata sumy 279.000,- Sk (9.261,10 eura)

s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že medzi účastníkmi došlo k zapožičaniu osobného motorového vozidla vo vlastníctve navrhovateľa, pričom odporca dňa 14. 03. 2008 vlastným zavinením spôsobil škodu na predmetnom motorovom vozidle vo výške 379.000,- Sk. Vzniknutá škoda vznikla dopravnou nehodou odporcu a odporca svoj záväzok uznal dňa 28. 03. 2008, ako aj uhradil sumu vo výške 100.000,- Sk. Zvyšnú časť vo výške 279.000,- Sk sa zaviazal uhradiť do polovice septembra 2008.

Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 21. apríla 2011 č. k. 7C/48/2009-63 pripustil, aby do konania vstúpil ďalší účastník ako odporca v 2. rade: Y. X., trvale bytom W. nad V., XX. H. XXX/XX, v 3. rade: T. T., trvale bytom Zd. B. XXXX/XX, I. a pripustil zmenu návrhu petitu v tomto znení: „Odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 9.261,10 eura s 8,5%-ným úrokom z omeškania od 28. 03. 2008 až do úplného zaplataenia, ako i trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku 555,50 eura a náhrade trov právneho zastúpenia vo výške podľa špecifikácie, všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet navrhovateľa č. 3XXXXXXXX/XXXX v K., a. s. Bratislava.“

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 18. januára 2013 č. k. 7C/48/2009-135 tak, že návrh zamietol a o trovách konania si vymienil rozhodnúť do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Zamietnutie návrhu odôvodnil tou skutočnosťou, že z vykonaného dokazovania sa síce preukázalo, že navrhovateľ má aktívnu legitimáciu, avšak v priebehu konania sa tiež preukázalo, že ani jeden z odporcov nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, t.j. nie je pasívne vecne legitimovaným. Vzhľadom k tomu, že v konaní vyšlo najavo, že odporcovia nie sú pasívne vecne legitimovaní, súd podaný žalobný návrh zamietol. Rozsudok súdu prvého stupňa včas podaným odvolaním napadol navrhovateľ. O odvolaní navrhovateľa rozhodol odvolací súd rozsudkom zo dňa 22. augusta 2013 č. k. 9Co/156/2013-159 tak, že odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, v dôsledku čoho rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s odvolacím rozsudkom nadobudol právoplatnosť dňa 11. 09. 2013 a následne súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením o trovách konania, na ktorých náhradu zaviazal navrhovateľa.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 odsek 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 odsek 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 219 odsek 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania. Plnia dve základné funkcie - preventívnu a sankčnú. Nevyhnutný vznik trov konania takmer v každom súdnom konaní pôsobí preventívne pred zbytočným alebo svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech vo veci nemal. Sankčná povinnosť trov sa prejavuje v povinnosti osôb, ktoré zapríčinili, že trovy vznikli, uhradiť účastníkovi trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli.

Povinnosť hradiť trovy konania sa môže v jednotlivých prípadoch javiť ako neprimerane tvrdá. Ustanovenie § 150 odsek 1 OSP preto umožňuje súdu, aby v takýchto výnimočných prípadoch z dôvodu hodného osobitného zreteľa účastníkom, vedľajším účastníkom alebo štátu, ktorí by inak mali právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Keďže toto ustanovenie negatívne dopadá na účastníka, ktorý by mal inak právo na náhradu trov konania, jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade súd musí prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť hradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím tohto výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy tiež treba brať také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadať na postoj účastníkov v konaní. Súd teda musí starostlivo posúdiť okolnosti konkrétneho prípadu.

Podľa § 212 odsek 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému uzneseniu je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 odsek 2 vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní, a keďže odvolací súd z odvolania navrhovateľa zistil, že navrhovateľ žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali, že odporcom bola náhrada trov konania priznaná v nesprávnej výške neuvádzal, odvolací súd mal za to, že prvostupňový súd správne postupoval, keď na uvedený prípad neaplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 OSP. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že odporcovia mali v konaní plný úspech, a preto podľa § 142 ods. 1 OSP mali právo na náhradu trov konania, ktoré im v súvislosti s týmto konaním vznikli a boli účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva. Tvrdenia navrhovateľa o tom, že odporca bol vnútorne uzročený s tým, že je povinným voči navrhovateľovi v tejto veci a namietal len výšku svojej aktuálnej povinnosti, ako aj svoju povinnosť písomne uznal, čo do dôvodu, nemožno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, a preto neprichádza do úvahy aplikácia § 150 OSP a to ani s poukazom na skutočnosť, že odporca v 1. rade uhradil navrhovateľovi 100.000,- Sk. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu odvolací súd má za to, že dôvody uvádzané navrhovateľom, týkajúce sa aktívnej legitímácie a priebehu konania pri jej zisťovaní, nie sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa podľa § 150 OSP, pretože z rozhodnutia vo veci samej jednoznačne vyplýva, že k zamietnutiu návrhu došlo z dôvodu, že v priebehu konania sa preukázalo, že ani jeden z odporcov nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, t.j. nie je pasívne vecne legitímovaným. S poukazom na uvedené nebolo možné súhlasiť s navrhovateľom, že by súd navrhovateľa, napriek vykonanému dokazovaniu, nepovažoval za aktívne legitímovaného a taktiež nebol dôvod, aby odporca pri prvom úkone na súde, ktorý mu prislúchal, namietal aktívnu legitímáciu navrhovateľa. Čo sa týkalo navrhovateľovej obrany, že samotné rozhodnutie súdu o aktívnej legitímácii navrhovateľa spočívalo v posúdení takej skutočnosti, ktorá laikovi nemohla byť v žiadnom prípade zrejmalá, odvolací súd dodáva, že navrhovateľ od začiatku konania bol zastúpený advokátom, teda osobou s právnickým vzdelaním, ktorej otázky týkajúce sa aktívnej a pasívnej legitímácie mali byť zrejmé. Keďže dôvody hodné osobitného zreteľa na strane navrhovateľa v danej veci preukázané neboli, súd prvého stupňa o trovách konania správne rozhodol, keď navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi v 1. rade náhradu trov prvostupňového konania v sume 2.137,37 eura a náhradu trov odvolacieho konania v sume 314,09 eura, na účet JUDr. Tibora Sojku, advokáta so sídlom Ul. A. Sládkoviča 1, 934 01 Levice, a odporcom v 2. a 3. rade náhradu trov prvostupňového

konania v sume 1.259,13 eura a náhradu trov odvolacieho konania v sume 261,75 eura, na účet JUDr. Pavla Koczána, advokáta so sídlom Ul. Ľ. Štúra 33, 934 01 Levice, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešným odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože odporca v 1. rade ju priznať nežiadal a odporcom v 2. a 3. rade žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.